ŞƏHİDLƏR ölməz, VƏTƏN bölünməz!

Ölümsüzlüyə qovuşan şirin səsli qəhrəman

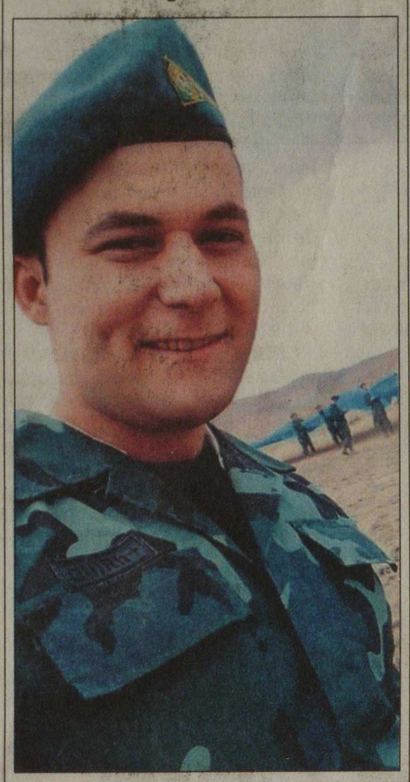

Keçdi xəyalından o gözəl yurdu,
Gedişi dillərdə bir dastan oldu.

Çoxunuz bəlkə də bildiniz ki, kimdən bəhs edəcəyəm. Bəli, Xudaya yar olan Xudayar Yusifazadədən. Mən Xudayarı müharibədən öncə tanımırdım. Bu müharibə mənə qəhrəmanla bir məktəbdə (Bərdə şəhəri T.İsmayılov adına 1 nömrəli məktəb) oxuduğumun qürurunu, heyif ki, onu həmin vaxt tanımadığımın kədərini yaşatdı.

Eşitdiklərimdən onu deyə bilərəm ki, Xudayar qəlbindəki vətən, xalq sevgisi ilə, qəhrəmanlıq, qalibiyyət, intiqam amalı ilə Vətən müharibəsinə yollanmışdı. Xudayarın gözündəki intiqam hər şeyi üstələyirmiş. Onun sadəcə bir şüarı var idi: "Qarabağı alacam". O, babasına söz vermişdi ki, "Ağdamı alacam, daha qaçqın olmayacaqsan, biz mütləq Qarabağı azad edəcəyik". Xudayar, qardaşının dili ilə desək, Xuda sözünü tutdu. Qarabağı aldılar. Artıq babası qaçqın deyil. Ancaq bir vəd yaddan çıxmışdı, axı o, cəbhə yoldaşlarına qoç qurban kəsməyə söz vermişdi. Özü də Ağdamda. Çox təəssüf ki, bu sözünü tutmağa tale macal vermədi, şəhadətə yükseldi. Mərd, güclü, cəsur, qorxmaz Xudayar öz qəhrəmanlığı ilə ölümün özünü belə şərəfləndirdi.

Şəhidimiz bu qısa ömrünə çox şey sığdırdı, həyatın çox üzünü gördü, çox çətinliklər çəkdi. Sonda isə bütün məqamlardan üstün olan ən ali zirvəyə qovuşdu, şəhid olub göylərə çəkildi.

Səsləndi son dəfə yanıqlı səsi,
Bizi bizdən aldı şirin qəmzəsi.
Min kərə dinləyən, baxan hər kəsi
Ağlatdı, inlətdi VƏTƏN naləsi,
Dumanlı dağların ŞƏHİD nəğməsi.

Gözəl günlərin başladığı, Qarabağın azad olunduğu, Qələbə paradının keçirildiyi, çöhrələrdən sevinc, gözlərdən fərəh yağdığı, bütün ölkəmizin bayram ovqatı yaşadığı xoşbəxt bir məqamdayıq. Qarabağı Azərbaycana sən və sənlə çiyin-çiyinə vuruşan, döyüşən igidlər qovuşdurdu, Xudayar! Bütün Azərbaycan sizlərə borcludur.

Kaş belə olmazdı, kaş həyatın davam edəydi, gözəl günlərin şahidi olaydın. Amma şəhidlikdən şərəfli, qürurverici məqam yoxdur. Şəhidlər ölmür, şəhidlər qəlblərdə məskən salırlar. Sən də onlar kimi bütün Azərbaycan xalqının qəlbində yuva qurdun. Yaddaşlarda həm də şirin səsinlə qaldın. Sən qəlblərdə həmişə var olacaqsan. Bizimlə birlikdə güləcəksən, sevinəcəksən. Dillərə dastan olan şəhidimiz, səni canından artıq sevdiyin doğma Azərbaycan əbədi yaşadacaq.

Sən cəsurluq, igidlik, mərdlik nümayiş etdirən Azərbaycan əsgərinin qəhrəmanlıq rəmzisən, ölümsüzlüyə qovuşan qəhrəmanım. Şəhadətin mübarək, Xudayar!

Leyla QULUZADƏ,
Bakı Dövlət Universitetinin II kurs tələbəsi

"Baş tacımız Tacəddin"

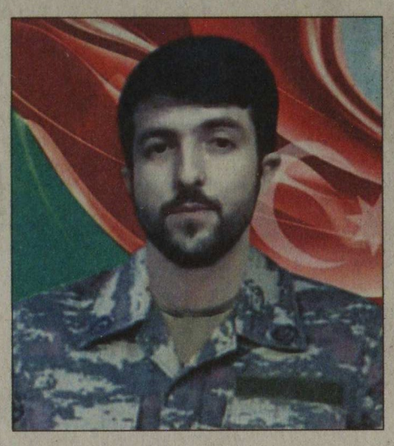

İkinci Qarabağ müharibəsində qəhrəmanlıq göstərib şəhidlik zirvəsinə yüksələn Tacəddin Şahəddin oğlu Əzizli 1994-cü ildə Salyan rayonunun Sarvan kəndində ziyalı ailəsində dünyaya göz açmışdır. Tam orta təhsilini başa vurduqdan sonra Ukraynanın Xarkov şəhərində Dövlər Ticarət və Qida Sənayesi İnstitutunun Menecment fakültəsinə daxil olmuş, oranı uğurla bitirmişdir.

Vətənə dönüb hərbi xidmətə yollanan T.Əzizli döyüş texnikası ilə işləməyi dərindən mənimsəmiş, raket artilleriyası üzrə ixtisaslı döyüşçü kimi formalaşmışdır.

Onun ən böyük arzusu Qarabağı düşmən tapdağından azad etmək idi. Hiss edir, başa düşürdü ki, müharibə qaçılmazdır və işğalda olan torpaqlarımızı hərb yolu ilə geri almağa hazır olmaq lazımdır. Qarabağ ətrafında gedən prosesləri diqqətlə izləyən Tacəddin bu ilin yayında - iyul ayında ermənilərin Tovuz rayonuna təcavüzü zamanı özlüyündə yəqin etmişdi ki, müharibə olacaq və bu savaşda bədnam qonşularımıza öz yerlərini tanıtmaq - Qarabağı azad etmək mümkün olacaq. Ailədə evlənmək məsələsi ortaya çıxanda o, böyük qardaşına demişdi: "Əvvəl Vətənin müdafiəsi, sonra evlənmək..."

Tovuz təxribatı Silahlı Qüvvələrimizin qələbəsi ilə yekunlaşsa da, şəhidlərsiz ötüşmədi. Bu hadisə bir çox gənclərimiz kimi, Tacəddinin də qəlbini düşmənə nifrətlə alovlandırdı və o, həmin günlər Prezident, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin gənclərə müraciətinə səs verərək orduya könüllü getmək qərarını verdi.

Tacəddin Əzizlinin döyüş yolu müharibənin ilk günündən başlayır. Düşmənin qurduğu dəmir-beton sədləri yara-yara müharibənin son gününə qədər vuruşdu. Neçə-neçə döyüş dostları gözləri önündə yaralandı, bəziləri Vətən yolunda can verdi. Tacəddinin isə qismətində Şuşaya qədər irəliləmək, zəfərlər qazanmaq varmış. Onun tərkibində olduğu hərbi hissə ermənilərə qan uddurdu, düşmənləri pərən-pərən saldı. Tacəddin komandirlərin verdiyi döyüş tapşırıqlarını canla-başla yerinə yetirdi, şücaət göstərdi.

Döyüşün son günü namərd düşmən gülləsinə tuş gələn igid əsgər gözlərini əbədi olaraq yumanda qələbənin elan olunmasına, düşmənin kapitulyasiyasına bir neçə saat qalmışdı. O öz qisasını özü alanlardan idi. Şəhidlik zirvəsinə yüksəlmək isə qəhrəman əsgərin alın yazısı idi. Şəhidliyin mübarək, igid Vətən oğlu! Müəllimin Firdovsi Qasımovun sənin haqqında yazdığı şeir bu misralarla bitir:

Tarix yazdın qanınla,
Vətən eşqli canınla,
Üçrəngli bayrağınla,
Baş tacımız Tacəddin.

Mübarizin mübariz davamçısı

Biləsuvarda hərbi-vətənpərvərlik hissi həmişə yüksək olmuşdur. Xüsusən Azərbacanın Milli Qəhrəmanı Mübariz İbrahimovun igidlik yolunu davam etdirmək arzusu biləsuvarlı gənclərin əksəriyyətini hərb sahəsinə yönəltmişdir. Bəzi gənclər hələ tam orta təhsili bitirməmiş Cəmşid Naxçıvanski adına Hərbi Liseyə, bəziləri isə tam orta təhsildən sonra Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbə daxil olur və həyatlarını hərbi işə sərf edirlər.

Əbədi yaşarsınız

Siz, ey Vətən yolunda şirin canından keçib,
İgidliyi, mərdliyi özünə amal seçib,
Ömrün bahar çağında həyatdan erkən köçüb,
Ölümüylə bu yurdu, torpağı yaşadanlar!
Yaşayan hər ömürdə qanınız, canınız var!

Hay verdiniz Vətənin harayına, səsinə,
Yüksəldiniz müqəddəs şəhidlik zirvəsinə.
Məzarınız dönübdür ziyarət türbəsinə.
Sizinlə qürur duyur bu gün hər ev, hər ocaq,
Xatirəniz, ruhunuz həmişə anılacaq!

Bir ata övladından el oğluna döndünüz.
Kim deyir ki, öldünüz, kim deyir ki, söndünüz?!
Gələcək nəsillərə yetəcəkdir ününüz.
Siz bu gün də, sabah da - əsrlərlə sağsınız!
Bu yurdun sinəsində vüqarsınız, dağsınız!

Siz yazdınız millətin tarixini qan ilə,
Sinənizdə yurd saldı yurda atılan güllə.
Məzarınız tutulub min çələngə, min gülə.
Tərsiniz çiçək kimi, həmişə baharsınız!
Azərbaycan köksündə əbədi yaşarsınız!

Seyran

1982-ci ildə Biləsuvarda doğulmuş Orxan Əkbərov Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbi bitirərək leytenant rütbəsi ilə xidmətə başlamışdır. İntizamı, çalışqanlığı, səyi və vətənpərvərliyi ilə pillə-pillə ucalmışdı: hərbi hissə komandiri, kapitan, mayor, polkovnik-leytenant. Komandiri olduğu hərbi hissə yüksək döyüş hazırlığı ilə seçilirdi. Təlimlərdə uğur qazanır, fərqlənirdi. Dəfələrlə təşəkkür almışdı, mükafatları, təltifləri vardı. Özünü döyüşçülərdən, sıravi əsgərlərdən ayırmır, onlara bir qardaş sevgisi ilə yanaşır, hər birinin qayğısına qalırdı. 2016-cı ilin Aprel və 2020-ci ilin İyul savaşlarında xüsusi igidlik göstərmişdi. Sentyabrın 27-də başlanan əks-hücum əməliyyatında onun hərbi hissəsi qısa vaxtda düşmənin 6 vahid hərbi texnikasını ələ keçirmiş, 200-dən çox düşmən əsgərini məhv etmişdi.

Polkovnik-leytenant Orxan Əkbərov cəmi 38 il yaşadı. Oktyabr ayının 2-də Füzuli rayonunun kəndləri uğrunda gedən döyüşlərdə namərd gülləsinə tuş gəldi. Şəhid zabitin 8 yaşlı qızı Sevil və 7 yaşlı oğlu Çingiz bundan sonra ataları ilə fəxr edəcəklər. Çünki bütün xalqımız onunla fəxr edir. Kiçik qardaşı, mayor Ənvər Əkbərov da Vətən müharibəsində igidliklə xidmət edən hərbçilərimizdəndir və qardaşının yolunu şərəflə davam etdirir.

İntiqamın intiqamını döyüş yoldaşları aldı

Masallı rayonu Vətən müharibəsinin ilk günlərindən, qısmən səfərbərlik elan edilən kimi öz cəsur övladlarını cəbhəyə göndərdi. Onlardan şəhid olanlar da var, qazi olanlar da. Yaralılar Allahın köməyi, dövlətimizin qayğısı, həkimlərimizin səyi ilə sağalır, şəfa tapırlar. Şəhidlərimiz isə cismən aramızda olmasalar da, ruhən bizimlədirlər.

Vətənimizin azadlığı üçün hər birimiz bu yolda canını əsirgəməyən, ölümü gözünün önünə alan, düşmənin gözlərinə dik baxan bu igidlərə borcluyuq. Əsgər və zabit analarının önündə baş əyirik. Vətənə layiqli övladlar böyütmüş şəhid valideynlərinin əllərindən öpürük.

İntiqam Yavər oğlu Abbasov 1978-ci il sentyabr ayının 21-də Masallı rayonunun Köçəkli kəndində dünyaya göz açmış, burada böyümüş, orta təhsil almışdır. İntiqam məktəbdə xüsusən riyaziyyat fənnini yaxşı bilməsi ilə seçilmişdir. Müəllimləri, yaxınları, dostları İntiqamın riyaziyyat müəllimi olacağını düşünsələr də, o öz taleyini hərbi işə bağladı. 1996-cı ildə hərbi borcunu vermək üçün ordu sıralarına yollanan İ.Abbasov əsgərlikdən sonra birillik hərbi kursda oxudu, müddətdən artıq hərbi qulluqçu kimi xidmətini davam etdirdi. Füzuli və Cəbrayılın ilk 7 kəndinin azad edilməsində iştirak edən cəsur gizir strateji yüksəkliklərdən birinin geri alınması zamanı aldığı qəlpə yarasının qurbanı oldu.

"Şəhidlər ölməz, Vətən bölünməz!", "Qarabağ Azərbaycandır!" nidaları altında şəhidin böyük izdihamla keçirilən dəfn mərasimində tabutun büküldüyü bayraq oğlu Əli Abbasova təqdim edilmiş və o da müqəddəs bayrağı öpərək gözlərinin üstünə qoymuşdur.

Şəhidlik ölüm deyil, əbədi ömrün başlanğıcıdır

Baş leytenant Əliqismət Yaqublu 18 aprel 1992-ci ildə Lerik rayonunun Kələxan kəndində anadan olmuşdur.

2007-ci ildə Malik Bağırov adına 3 saylı orta məktəbin 9-cu sinfini bitirdikdən sonra Cəmşid Naxçıvanski adına Hərbi Liseyə daxil olmuş, 2010-2014-cü illərdə isə Heydər Əliyev adına Bakı Ali Hərbi Məktəbində təhsilini davam etdirmiş, daha sonra cəbhə xəttindəki mövqelərimizdə hərbi xidmətə başlamışdır. 2016-cı ilin Aprel döyüşlərində fəal iştirak etmiş, 2018-ci ildən Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin baş leytenantı kimi xidmətini davam etdirmişdir.

Əliqismət Vətən müharibəsi başlanan gündən savaşa atılmışdır. Onun döyüş yolu Murovdağdan, Füzuli, Cəbrayıl, Qubadlı rayonlarından keçmişdir. O, Şuşa şəhərinin azad olunmasında xüsusi fəallıq göstərmişdir. Noyabrın 5-də isə Daşaltıda gedən döyüşlərdə qəhrəmancasına şəhid olmuşdur. Şəhidin atası Mükafat müəllim Lerik Rayon Dövlət Rəsm Qalereyasının direktoru, rəssam, şair, publisistdir. O, qəhrəman oğlu haqqında qürurla danışır:

- Əliqismətin uşaqlıqdan hərb sənətinə marağı vardı. Elə bu istək onu arzusunun ünvanına yolladı. Ali hərbi təhsil aldı. Sentyabrın 27-dən döyüşlərdə iştirak etdi. Döyüş yoldaşı, mayor Ceyhun Təhməzov deyir ki, məni və neçə-neçə yaralını güllə yağışı altından çıxararaq ölümdən xilas etdi... Şəhid olmağa hazır idi. Məndən halallıq almış, şəhid olarsa, babasının yanında dəfn olunmağı vəsiyyət etmişdi.

Şəhid Ə.Yaqublunun 2 övladı - 5 yaşlı Əliəsgər, 3 yaşlı Məhəmməd ondan yadigar qalıb. Onlar, inşallah, igid atalarının yarımçıq qalmış arzularını davam etdirəcəklər.

Salyanın igid oğlu

Salyan dəmiryol stansiyası ərazisində 1987-ci ildə dünyaya göz açıb, buradakı orta məktəbdə təhsil alıb. Oxuduğu məktəb Birinci Qarabağ müharibəsində şəhid olan Yavər Qafarovun adını daşıyır. Hər gün məktəbə gələndə şəhid Y.Qafarovun keçdiyi qısa, lakin mənalı ömür yolunu əks etdirən guşəyə baş çəkərək ona oxşamağı, Vətənə onun kimi layiqli oğul olmağı qarşısına məqsəd qoymuşdu. Düşünüb ki, cənnətməkan Qarabağ torpağı heç vaxt yağı tapdağı altında qala bilməz. Xalqımız nəyin bahasına olursa-olsun bir gün Qarabağı düşməndən geri alacaq.

Gələcəkdə bu prosesdə bilavasitə iştirak etmək, erməni qəsbkarları ilə aparılacaq müharibənin ön sıralarında olmaq qərarı bir an da olsun ürəyini, fikir-düşüncəsini tərk etmirdi. Elə bu niyyətlə də orta təhsilini başa vuran kimi sənədlərini Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbə verir. İmtahanda uğur qazanır. Hərb kişi işidir. Ona görə də təhsil aldığı illərdə qarşısına çıxan çətinliklərin heç biri onu qorxutmur. Əksinə, cüssələnir, mətinləşir. Hərbin sirlərinə dərindən bələd olmaq üçün keçilən dərsləri əsaslı şəkildə mənimsəyir, verilən tapşırıqları vaxtında və dəqiqliklə yerinə yetirir.

İllər bir-birini əvəz edir. Hüseynağa Balıyev ali hərbi təhsilini başa vurub leytenant kimi müxtəlif hərbi hissələrdə xidmət etməyə başlayır. Bir müddət sonra isə Qarabağ ərazisindəki hərbi hissələrdən birinə keçirilir. Düşmənlə üzbəüz səngərdə dayanıb nə vaxtsa döyüşə başlamaq əmrini səbirsizliklə gözləyir. Müharibə başlayacağı halda tabor komandiri olaraq necə vuruşacağı, düşməni necə məhv edəcəyi barədə fikirləşir, xəyallar qurur.

Nəhayət, belə bir gün gəlib çatır. Prezident, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin əmri ilə sentyabrın 27-də səhər saatlarında Silahlı Qüvvələrimiz işğal olunmuş torpaqlarımızı azad etmək üçün əks-hücuma keçir. Şiddətli döyüşlər başlayır.

Düşmənin uzun illərdən bəri dəmir-betondan tikdiyi istehkamları yarıb keçmək o qədər də asan deyildi. Lakin Azərbaycan Ordusu ən müasir silahlara malik olduğundan həmin istehkamları darmadağın etdi.

Müharibə qurbansız olmur. Mənfur düşmənlə döyüş zamanı əsgər və zabitlərimizdən şəhidlik zirvəsinə ucalanlar da oldu, yaralananlar da. Mayor Hüseynağa Balıyev Xocavənd istiqamətində komandir kimi nümunə göstərirdi. Amma o, döyüşlərin birində düşmən gülləsinə tuş gəlir və qəhrəmancasına şəhid olur.

Şəhid H.Balıyevin atası Salman kişi deyir ki, övlad itkisi, oğul itirmək çox ağırdır: "Ancaq təsəllimiz odur ki, Vətən uğrunda qurban gedib. Vətəndən əziz heç nə ola bilməz. Bir də ona görə qürurluyuq ki, ordumuz 30 illik həsrətə son qoydu, düşmən üzərində qələbə çaldı. Sağ olsun Ali Baş Komandan İlham Əliyev. Bu qələbə ilə o, Azərbaycanın yeni tarixini yazdı. Özü də qızıl hərflərlə. Hər bir şəhid ailəsini, yaralı əsgəri diqqət mərkəzində saxlayır. Dünyanın azını-çoxunu görmüş bir adam kimi Azərbaycanın gələcəyini daha xoşbəxt görürəm".

Şəhid mayorun iki övladı var. Qızı Rəna 8, oğlu Harun 3 yaşındadır. Hüseynağa hərbi xidmətdə olanda onlar anaları ilə birlikdə baba-nənələrinin yanında qalıblar. Salman kişi:

- Mənim və nənəsinin nə qədər canında can var, onların xidmətində duracaq, korluq çəkməyə qoymayacaq, təhsillərinə diqqət yetirəcəyik.

Ortaya çökən ani sükutdan sonra soruşuram:

- Neçə övladınız var, Salman kişi?

- İki oğlum, iki qızım var. Kiçik oğlum İsa 2016-cı ilin Aprel döyüşlərində iştirak edib. Hazırda Bakıda işləyir. Qızımın birini köçürmüşəm, ailəlidir, o biri isə Şirvan şəhərindəki Humanitar Kollecdə təhsil alır.

Qələbəmiz böyükdür. Artıq təqvimimizdə hansısa rayonun işğal günü olmayacaq. Bundan sonra hər il sentyabr ayının 27-si şəhidlərimizin Anım Günü, noyabrın 8-i isə Zəfər Günü kimi qeyd ediləcək. Şanlı qələbəmiz dərsliklərdə öz yerini tutacaq, bu haqda əsərlər yazılacaq, şəhidlərimiz minnətdarlıq hissi ilə yad ediləcək. O şəhidlər ki, Azərbaycanın ərazi bütövlüyü uğrunda canlarından keçiblər, qanları ilə tarix yazıblar.

Ölməz heç vaxt şəhidlər,
Mərd igiddir şəhidlər.
Vətən, yadında saxla,
Şəhidlər şahiddilər.

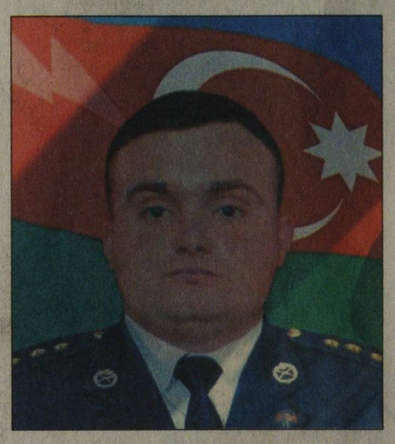

Cəsur kapitan

Şahnur Şahin oğlu Hüseynov əslən Astara rayonunun Ərçivan qəsəbəsindən olsa da, Polşanın Belqoqrad şəhərində yüksək rütbəli hərbçi ailəsində anadan olmuşdur. Atası Şahin Hüseynov Azərbaycana göndərilir, Cəlilabadda, Ağcabədidə işləyir, 3-4 ildən sonra istefaya çıxana qədər Füzulidə yerləşən hərbi hissədə qulluq edir. 1-8-ci sinifləri Füzulidə oxuyan Şahnur Cəmşid Naxçıvanski adına Hərbi Liseydə, ardınca Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbdə təhsil alır, atasının yolu ilə gedir. 2013-cü ildən etibarən orduda xidmət edən gənc zabit bir çox uğurlara imza atır, təlimlərdə iştirak edir, komandanlıq etdiyi taborun fərqlənməsinə nail olur, təltiflərə, mükafatlara, fəxri fərmanlara layiq görülür, 2016-cı ilin Aprel döyüşlərində yüksək göstəricilər əldə edir, Lələtəpəyə bayraq sancanlardan biri olur.

Ürəyində böyük arzuları vardı. Ailəsini, yaşlı ata-anasını sevindirmək, 2 yaşlı ciyərparası Əlinuru layqətli vətəndaş kimi böyütmək, ən ümdəsi isə canından çox sevdiyi Vətəninə, xalqına hələ uzun illər sədaqətlə xidmət etmək istəyirdi. Qarabağın azad edilməsini, işğal altında olan torpaqların mənfur düşməndən təmizlənməsini birinci sıraya qoyur, vəzifə borcu, şərəf işi hesab edirdi.

Şərəfsiz düşmənin min bir oyundan çıxması, dözülməz təxribatları gənc hərbçini əsəbiləşdirirdi. Tovuz hadisələrindən sonra yeni hərbi təxribatın da olacağı gözlənilən idi. Ona görə zəng edib atasına deyir ki, Gülyazla (həyat yoldaşı) Əlinuru görmək istəyir, amma evə gəlmək də mümkün deyil. Atası gəlinini və nəvəsini Şahnurun xidmət etdiyi hissəyə aparır, bir neçə gün ailə bir yerdə olur. Sentyabrın 25-də doymadığı əzizlərindən ayrılan gənc komandir 2 gün sonra səhər saat 6 radələrindən başlanan əks-hücum əməliyyatına qoşulur. Füzuli istiqamətində qəhrəmancasına vuruşan, mənfur "Ohanyan səddi"nin darmadağın edilməsində, bir neçə kəndin azad olunmasında, düşmənin xeyli sayda canlı qüvvəsinin və döyüş texnikasının məhv edilməsində fəal iştirak edən komandir döyüşlərin birində ağır yaralanır və onun həyatını xilas etmək mümkün olmur.

Bir anlığa fikirləşirsən ki, ömrü cəmi 29 ilə sığışan bu qəhrəman görəsən son dəqiqələrdə nə düşünürdü? Ömrü yarıda qalmasaydı, nələr etməzdi! Amma bəxtinə şəhidlik zirvəsinə ucalmaq yazılıbmış. Axı bu zirvə də hər kəsə yox, seçilmişlərə qismət olur! Ş.Hüseynov, deyilənə görə, imanlı adam idi, ibadət edir, namaz qılırdı. Şəhidlik zirvəsinin Allah məqamında nə demək olduğunu özü yaxşı bilirdi. Ən böyük arzusu - canından çox sevdiyi Vətənin özünün iştirakı ilə yağı düşməndən azad edilməsi idi. İndi ruhu bizimlədir, ruhu şaddır. Təsəllimiz də budur. Qanı yerdə qalmadı. Bir də ki o, hərbçi ailəsinin yetirməsidir və bu ailənin digər üzvləri - dayısı, xalasının və bacısının həyat yoldaşları, bir çox qohumları, ən yaxın dostları hərbçidirlər və onun döyüş yolunu davam etdirirlər.

Seyran CAVADOV,
"Azərbaycan"